

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobce: M. R.**, bytem „X“, **proti žalované: Č e s k é s p r á v ě s o c i á l n í h o z a b e z p e č e n í**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 225 08, **v řízení o žalobě o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 8. 1. 2014 k poštovní přepravě žalobou adresovanou Krajskému soudu v Ústí nad Labem, kterou označil jako „*Žaloba o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem*“, jíž se domáhá, aby soud vydal rozsudek, kterým by byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 40.000,-Kč s úroky z prodlení od 20. 2. 2012, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Současně žalobce k předmětné žalobě připojil i písemnost označenou jako „*Žádost o osvobození od povinnosti hradit soudní poplatky*“. Podání žaloby odůvodnil žalobce tím, že žalovaná se dopustila nesprávného úředního postupu v souvislosti s posuzováním jeho invalidity, přičemž tento postup mu způsobil morální újmu, která má dopad i na žalobcovu psychiku, jeho osobní život a celkový příjem na živobytí. Předmětná žaloba byla zaevidována u Krajského soudu v Ústí nad Labem – úsek správního soudnictví pod sp. zn. 78 Ad 3/2014.

Před přikročením k vlastnímu projednání žaloby se správní soud nejprve zaobíral tím, zda má vůbec pravomoc rozhodovat o předmětné žalobě.

Podle ust. § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vstoupil v účinnost dnem 1. 1. 2003, ve správním soudnictví platí, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům

fyzických i právnických osob. Veřejná subjektivní práva jsou taková práva, která mají osoby ve vztazích vůči státu, jako právnické osobě, a jiným subjektům veřejné správy, tj. fyzické a právnické osoby, o nichž tak stanoví ústava nebo zákon. Podle ust. § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

V návaznosti na právě uvedené skutečnosti soud uvádí, že soudy ve správním soudnictví jsou povolány projednávat zejména správní žaloby, které se týkají veřejných subjektivních práv, a to a) žaloby proti rozhodnutím správního orgánu, b) žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, c) žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, jak vyplývá z ust. § 4 odst. 1 s. ř. s., který spolu s odst. 2 téhož paragrafu obsahují taxativní a tedy uzavřený výčet všech jednotlivých žalob popř. návrhů, které spadají do pravomoci správních soudů.

Předmětnou žalobu o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem přitom nelze podřadit pod žádný typ správní žaloby, které jsou výslovně vyjmenovány v ust. § 4 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., což má odraz v tom, že žaloba o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem se ze své podstaty nijak nedotýká veřejných subjektivních práv žalobců. Z právě uvedeného vyplývá, že správní soudy z důvodu nedostatku pravomoci vůbec nemohou projednávat žaloby o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Žalobce by měl vzít v potaz skutečnost, že jím podaná žaloba o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem žalované má nesporně soukromoprávní charakter a nedotýká se žádných jeho veřejných subjektivních práv, jimž poskytuje ochranu správní soud, a proto k projednání této žaloby jsou pravomocné soudy v občanském soudním řízení a nikoliv soudy v rámci správního soudnictví, jelikož se jedná o věc podřaditelnou pod ust. § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

Podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže se žalobce popř. navrhovatel domáhá rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení.

Na základě výše uvedených skutečností soud uzavírá, že k jednání o žalobě o náhradu škody způsobené nesprávným úředním žalované zdejší krajský soud ve správním soudnictví nemá pravomoc, jelikož když z podstaty věci je vyloučeno poskytnutí případné ochrany v rámci správního soudnictví jiným než veřejným subjektivním právům některému z účastníků předmětného sporu, neboť toto je úkolem občanskoprávních soudů. V daném případě se zjevně jedná o věc podřaditelnou pod ust. § 7 odst. 1 o. s. ř., která se projednává v rámci občanského soudního řízení a v níž je dána dle ust. § 9 odst. 1 o. s. ř. věcná příslušnost okresních soudů. K řízení v daném případě je pak ve smyslu ust. § 85 odst. 5 o. s. ř. místně příslušný Obvodní soud pro Prahu 2, kde má sídlo Ministerstvo práce a sociálních věcí jakožto úřad ve smyslu ust. § 6 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „odškodňovací zákon“), který zastřešuje činnost České správy sociálního zabezpečení v rámci její rozhodovací činnosti o nárocích na invalidní důchody, neboť sídlo

Ministerstva práce a sociálních věcí se nachází v Praze 2, ul. Na Poříčním právu č. p. 376/1, PSČ 120 00, a tedy v obvodu tohoto soudu.

Je tomu tak proto, že v ust. § 6 odškodňovacího zákona je výslovně vymezeno, který státní orgán je příslušný vystupovat za stát ve speciálním okruhu sporů o náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci (nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem) státními orgány, úředními osobami či územními celky v přenesené působnosti, přičemž v těchto zvláštních případech jde o ministerstva a jiné ústřední správní úřady shrnuté pod legislativní zkratku úřad. Podle ust. § 6 odst. 2 písm. b) odškodňovacího zákona pak platí, že příslušným úřadem je ten úřad, v jehož odvětví státní správa, která mu náleží do jeho působnosti, došlo ke škodě. Z právě uvedeného vyplývá, že místní příslušnost okresního soudu v rámci žaloby o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem České správy sociálního zabezpečení je třeba posuzovat nikoliv podle sídla České správy sociálního zabezpečení, která má sídlo v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 5, nýbrž ve smyslu ust. § 6 odst. 1, odst. 2 písm. b) odškodňovacího zákona podle sídla Ministerstva práce a sociálních věcí, který má sídlo v Obvodu Obvodního soudu pro Prahu 2, jak již bylo zmíněno shora.

Pro úplnost soud dodává, že jeho závěru o věcné a místní příslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 2 koresponduje i stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. 10. 2013, Cjpn 203/2012.

Na základě výše uvedených skutečností soud žalobu podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl.

S ohledem na tento výsledek současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení: Žalobce **může** podat proti napadenému rozhodnutí správního orgánu k Obvodnímu soudu pro Prahu 2 **do jednoho měsíce** od právní moci tohoto usnesení **žalobu** ve smyslu ust. § 7 odst. 1 o. s. ř. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podání kasační stížnosti **nestaví** lhůtu pro podání žaloby v občanském soudním řízení.

V Ústí nad Labem dne 14. ledna 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová